

Dato: 1. juli 2013
Kontor: Sikkerheds- og Forebyggelseskontoret
Sagsbeh: Kristina Ravn
Sagsnr.: 2013-510-0010
Dok.: 792573

Forslag

til

Lov om ændring af lov om våben og eksplosivstoffer

(Sanktioner for overtrædelse af forordning om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, bemyndigelsesbestemmelser vedrørende sådanne stoffer og militærets og politiets udførsel af våben mv.)

§ 1

I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1005 af 22. oktober 2012 som ændret ved lov nr. 431 af 1. maj 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 2, nr. 3, udgår ”til fremstilling af de eksplosivstoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1, eller”.

2. Efter § 4 c indsættes:

”§ 4 d. Justitsministeren kan fastsætte regler om en licensordning som nævnt i artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler, der begrænser eller forbyder tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, som ikke er omfattet af bilag I til den forordning, der er nævnt i stk. 1. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler, hvorefter udgangsstoffer til eksplosivstoffer, der ikke er omfattet af bilag I og II til forordningen, omfattes af bestemmelserne om indberetning af mistænkelige transaktioner, bortkomst og tyveri i forordningens artikel 9.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om opbevaring af udgangsstoffer til eksplosivstoffer.”

3. § 8, *stk. 2, 1. pkt.*, affattes således:

”§ 6, *stk. 1*, gælder ikke for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse, forudsat at de våben mv., som udføres, forbliver statens ejendom.”

4. I § 8, *stk. 2*, indsættes som *3. pkt.*:

”§ 7 a gælder ikke for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse.”

5. § 9, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

”§ 1 og § 7 a gælder endvidere ikke for politiet. § 6, *stk. 1*, gælder heller ikke for politiet, forudsat at de våben mv., som udføres, forbliver statens ejendom.”

6. I § 10, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres ”og artikel 4, *stk. 1*, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012” til: ”artikel 4, *stk. 1*, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012 og artikel 4, *stk. 1, 6 og 7*, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer”.

7. I § 10, indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

”*Stk. 3.* Overtrædelse af artikel 5 og artikel 9, *stk. 1, 3 og 4*, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer straffes med bøde.”

Stk. 3 og 4 bliver herefter *stk. 4 og 5*.

§ 2

Stk. 1. § 1, nr. 3-5 træder i kraft den 1. december 2013.

Stk. 2. § 1, nr. 1, 2, 6 og 7, træder i kraft den 2. september 2014.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning	3
2. Udgangsstoffer til eksplosivstoffer.....	4
2.1. Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013	4
2.2. Gældende dansk ret	8
2.3. Justitsministeriets overvejelser.....	9
3. FN's våbenhandelstraktat	12
3.1. FN's våbenhandelstraktat	12
3.2. Gældende dansk ret	15
3.3. Justitsministeriet overvejelser	17
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	19
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	19
6. Administrative konsekvenser for borgerne	19
7. Miljømæssige konsekvenser	19
8. Forholdet til EU-retten	19
9. Hørte myndigheder og organisationer mv.	19
10. Sammenfattende skema	20
Bilag 1: Lovforslaget sammenholdt med gældende ret.....	26
Bilag 2: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013.	Fejl! Bogmærke er ikke defineret.
Bilag 3: FN's våbenhandelstraktat	Fejl! Bogmærke er ikke defineret.

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at bringe dansk ret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer. Forordningen indeholder regler, der begrænser almindelige borgeres adgang til udgangsstoffer til eksplosivstoffer, det vil sige stoffer, der kan anvendes til fremstilling af eksplosivstoffer.

Lovforslaget indebærer, at der i våbenloven indføres hjemmel til at straffe overtrædelser af forordningen. Der lægges i den forbindelse op til, at overtrædelser af forordningen som udgangspunkt skal straffes med bøde, hvilket svarer til straffen for overtrædelse af de gældende danske regler om udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

Endvidere foreslås der i våbenloven indsat bestemmelser, der bemyndiger justitsministeren til at udnytte de muligheder, som forordningen giver EU-medlemsstaterne for nationalt blandt andet at indføre en licensordning på området og at udvide begrænsningerne for almindelige borgeres adgang til udgangsstoffer til eksplosivstoffer til flere stoffer end dem, der er omfattet af forordningen. Det er hensigten at bemyndigelsen skal udnyttes til så vidt muligt at videreføre de gældende danske regler på området.

Lovforslaget har endvidere til formål at bringe dansk ret i overensstemmelse med FN's våbenhandelstraktat (Arms Trade Treaty) af 2. april 2013. Traktaten indeholder regler om kontrol med international handel med visse typer af konventionelle våben samt ammunition og dele hertil.

Lovforslaget indebærer på dette punkt, at den nuværende undtagelse af militæret og politiet fra våbenlovens regler om kontrol med udførsel af våben mv. indskrænkes således, at undtagelsen tilpasses kravene i våbenhandels-traktaten.

Med en vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget efter grundlovens § 19 samtykke til, at Danmark ratificerer traktaten.

Forordningen om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer og FN's våbenhandelstraktat er optrykt som henholdsvis bilag 2 og 3 til lovforslaget.

2. Udgangsstoffer til eksplosivstoffer

2.1. Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013

2.1.1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer indeholder regler om tilgængeliggørelse, indførsel, besiddelse og brug af stoffer eller blandinger, der kan misbruges til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer, jf. artikel 1.

Det følger af forordningens artikel 2, stk. 2, at forordningen ikke finder anvendelse på visse kemiske produkter, pyrotekniske artikler og lægemidler.

2.1.2. Det følger af forordningen, at udgangsstoffer til eksplosivstoffer, som er omfattet af bilag I til forordningen, som udgangspunkt ikke må gøres tilgængelige for eller indføres, besiddes eller bruges af almindelige borgere, jf. artikel 4, stk. 1.

Bilag I oplister således en række stoffer, herunder hydrogenperoxid, nitromethan og salpetersyre, som ikke må gøres tilgængelige for almindelige borgere, hvis stofferne i sig selv eller i blandinger eller stoffer, hvori de er indeholdt, har en koncentration, der overstiger nærmere angivne grænseværdier.

En almindelig borger er i forordningens artikel 3, nr. 7, defineret som ”enhver fysisk person, der ikke handler som led i sin sædvanlige virksomhed som handlende eller forretningsdrivende eller sin sædvanlige profession”.

2.1.3. I medfør af artikel 4, stk. 2 og 6, kan en medlemsstat opretholde eller indføre en licensordning, der muliggør, at udgangsstoffer til eksplosivstoffer omfattet af bilag I gøres tilgængelige for og besiddes, bruges og indføres af almindelige borgere. Opretholdes eller indføres en sådan licensordning, skal den, som gør et udgangsstof til eksplosivstof tilgængeligt for en almindelig borger, for hver enkelt transaktion stille krav om forvisning af en licens, der er udstedt af en kompetent myndighed i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 4, stk. 7.

Medlemsstaterne skal ved vurderingen af en licensansøgning inddrage alle relevante omstændigheder og navnlig tage stilling til, om den påtænkte brug af stoffet er lovlig. Medlemsstaterne har endvidere mulighed for at fastsætte regler om licensens gyldighed, gebyrbetaling, suspension og tilbagekaldelse. Der skal sikres klageadgang. Licenser udstedt af en medlemsstats kompetente myndigheder kan anerkendes i andre medlemsstater. Der henvises til forordningens artikel 7.

2.1.4. En medlemsstat kan i tillæg til eller i stedet for en licensordning som nævnt i artikel 4, stk. 2, opretholde eller indføre en registreringsordning, der muliggør, at almindelige borgere kan besidde eller anvende hydrogenperoxid, nitromethan og salpetersyre i koncentrationer under nærmere angivne grænseværdier, jf. artikel 4, stk. 3. I givet fald skal den, som gør sådanne stoffer tilgængelige for en almindelig borger, registrere transaktionen i overensstemmelse med den nationale ordning i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 4, stk. 7.

Til brug for registreringen skal borgerne identificere sig med et officielt identitetsdokument. Registreringen skal som minimum indeholde oplysninger om den pågældende borger, stoffets eller blandingens navn og koncentration, mængde, den påtænkte brug af stoffet eller blandingen samt dato og sted for transaktionen og borgerens underskrift. Registreringen opbevares i fem år fra datoen fra transaktionen på papir eller andet varigt medie. Registreringen skal være tilgængeligt for inspektion i hele perioden. Der henvises til forordningens artikel 8.

2.1.5. Den, der har til hensigt at gøre udgangsstoffer til eksplosivstoffer omfattet af forordningens bilag I tilgængelige for en almindelig borger, skal efter forordningens artikel 5 sikre, at emballagen er forsynet med en passende mærkning, der tydeligt angiver, at almindelige borgers erhvervelse, besiddelse og brug af det pågældende stof er omfattet af en begrænsning (et forbud, et krav om licens eller et krav om registrering), jf. artikel 4, stk. 1, 2 og 3.

Mistænkelige transaktioner med samt væsentlig bortkomst og tyveri af de stoffer, der er opført i bilag I, skal uden unødigt forsinkelse indberettes til et nationalt kontaktpunkt udpeget af den pågældende medlemsstat. Det samme gælder en række yderligere udgangsstoffer til eksplosivstoffer, der er opført i bilag II til forordningen. Stofferne i bilag II er ikke omfattet af forordningens øvrige regler om tilgængeliggørelse, indførsel, besiddelse, brug og mærkning, men alene af reglerne om indberetning.

Mistænkelige transaktioner er defineret som transaktioner, hvor der er en begrundet mistanke om, at stoffet er beregnet til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer. Ved vurderingen af, om der er tale om en mistænkelig transaktion, skal der tages stilling til alle omstændigheder og især til, om den potentielle kunde i sin adfærd virker mistænkelig, eksempelvis ved at virke uklar med hensyn til den påtænkte brug af stoffet, at have til hensigt at købe stoffet i usædvanlige mængder, kombinationer eller koncentrationer, ikke at ville identificere sig eller at insistere på at bruge ualmindelige betalingsmetoder.

Der henvises til forordningens artikel 3, nr. 8, og artikel 9.

2.1.7. Det følger af forordningens artikel 11, at medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf.

Sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2.1.8. Hvis en medlemsstat har rimelig grund til at antage, at et specifikt stof, der ikke er opført i nogen af forordningens bilag, kan bruges til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer, kan medlemsstaten efter artikel 13, stk. 1, begrænse eller forbyde tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen heraf eller fastsætte, at det pågældende stof er omfattet af bestemmelserne i artikel 9 om indberetning af mistænkelige transaktioner mv.

Endvidere kan en medlemsstat, der har rimelig grund til at antage, at et specifikt stof, der er opført i forordningens bilag I, kan bruges til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer ved en koncentration under den grænseværdi, der er fastsat i bilaget, yderligere begrænse eller forbyde tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen af det pågældende stof ved at fastsætte en lavere koncentrationsgrænseværdi, jf. artikel 13, stk. 2.

Endelig kan en medlemsstat, der har rimelig grund hertil, begrænse eller forbyde tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen af et stof opført i forordningens bilag II, ved at fastsætte en maksimalt tilladt koncentration af det pågældende stof, jf. artikel 13, stk. 3.

2.1.9. Forordningen indeholder herudover blandt andet bestemmelser om Kommissionens udarbejdelse af en vejledning om blandt andet identificering af mistænkelige transaktioner, jf. artikel 9, stk. 5, og om Kommissionens adgang til at ændre grænseværdierne i bilag I og tilføje nye stoffer til bilag II, jf. artikel 12, artikel 13, stk. 4 og 5, samt artikel 14 og 15. Artikel 18 indeholder en revisionsklausul, hvoraf det følger, at Kommissionen senest i 2017 forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om forordningens anvendelse mv.

2.1.10. Forordningen finder anvendelse fra den 2. september 2014, jf. artikel 19.

Som overgangsbestemmelse er det i forordningens artikel 16 fastsat, at almindelige borgeres besiddelse og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer fortsat er tilladt indtil 2. marts 2016.

Forordningens artikel 16 skal imidlertid læses i sammenhæng med bestemmelsen i forordningens artikel 13, stk. 6, om, at medlemsstaterne senest den 2. juni 2013 underretter Kommissionen om eksisterende nationale

foranstaltninger, der begrænser eller forbyder udgangsstoffer til eksplosivstoffer. Artikel 16 er således ikke til hinder for, at eksisterende nationale foranstaltninger, der begrænser almindelige borgeres besiddelse og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, opretholdes i perioden fra forordningens ikrafttræden den 2. september 2014 og indtil den 2. marts 2016, hvis der er foretaget underretning om disse foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 13, stk. 6.

2.2. Gældende dansk ret

2.2.1. Våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 6, forbyder indførsel og fremstilling af eksplosivstoffer (eksplosive stoffer og eksplosivholdige genstande).

Våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 3, bemyndiger justitsministeren til at udstede regler om forbud mod at indføre, erhverve, besidde, bære, anvende, overdrage eller overlade andre besiddelsen af stoffer, der kan anvendes til fremstilling af de eksplosivstoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1.

I forskrifter, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne, jf. lovens § 10, stk. 3.

2.2.2. Justitsministeriet har i henhold til de ovennævnte bestemmelser i våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 3, og § 10, stk. 3, udstedt bekendtgørelse nr. 899 af 16. august 2011 om udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

Bekendtgørelsen indeholder i § 1, stk. 1, et forbud mod at indføre, erhverve, besidde og anvende en række stoffer og produkter, der kan anvendes til fremstilling af eksplosivstoffer, herunder svovlsyre, salpetersyre og nitromethan i koncentrationer over nærmere angivne grænseværdier. De pågældende stoffer er udvalgt under hensyn til, at de hyppigt indgår i fremstilling af eksplosivstoffer, og at privatpersoner som udgangspunkt ikke har anerkendelsesværdige formål at bruge de pågældende stoffer til.

Forbuddet gælder ikke pyrotekniske artikler, handlinger, der foretages af offentlige myndigheder, og indførelse, erhvervelse, besiddelse og anvendelse af de i stk. 1 nævnte stoffer og produkter til erhvervsmæssige formål, jf. § 1, stk. 2.

Politidirektøren kan i særlige tilfælde meddele dispensation fra bestemmelsen i § 1, stk. 1, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2.

2.2.3. Bekendtgørelsens § 3 fastslår, at stofferne og produkterne omfattet af § 1, stk. 1, kun kan overdrages eller overlades til offentlige myndigheder eller til virksomheder, der kan sandsynliggøre, at det pågældende stof eller produkt skal indgå i virksomhedens drift eller produktion, til transportvirksomheder samt til personer, der foreviser en original dispensation efter § 2 og legitimerer sig som dispensationens adressat.

Stofferne og produkterne skal opbevares forsvarligt og i et aflåst lokale eller skab, der er utilgængeligt for uvedkommende. Endvidere skal nøglerne til lokalet eller skabet opbevares forsvarligt og utilgængeligt for uvedkommende. Der henvises til bekendtgørelsens § 4.

2.2.4. Overtrædelse af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, § 3 og § 4 straffes med bøde, jf. bekendtgørelsens § 5.

Efter straffelovens § 192 a, stk. 2, straffes overtrædelse af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, herunder bekendtgørelser udstedt i medfør af våbenloven, under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 6 år.

2.3. Justitsministeriets overvejelser

2.3.1. Som det fremgår af pkt. 2.1 og 2.2, er det efter både forordningen om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer og bekendtgørelsen om udgangsstoffer til eksplosivstoffer som udgangspunkt forbudt for privatpersoner at indføre, besidde, erhverve og anvende visse udgangsstoffer til eksplosivstoffer og ligeledes forbudt for forhandlere mv. at overgive de pågældende stoffer til privatpersoner.

Forordninger er umiddelbart gældende i EU-medlemsstaterne, har forrang for national ret og skal anvendes i deres EU-retlige form. Den foreliggende forordning giver imidlertid medlemsstaterne visse muligheder for at fastsætte nationale regler, som modificerer og supplerer forordningens regler, jf. pkt. 2.3.2 og 2.3.3 nedenfor.

2.3.2. Som det fremgår af punkt 2.1.3, kan medlemsstater, der ønsker at gøre udgangsstoffer til eksplosivstoffer omfattet af forordningens bilag I tilgængelige for almindelige borgere, gøre dette med en licensordning. Alternativt – eller som et supplement til licensordningen – kan medlemssta-

terne for tre nærmere angivne stoffers vedkommende anvende en registreringsordning.

Justitsministeriet finder, at der bør indføres en licensordning i form af en mulighed for i særlige tilfælde at få dispensation fra forbuddet i forordningens artikel 4, stk. 1, svarende til den gældende ordning i bekendtgørelsen om udgangsstoffer til eksplosivstoffer, jf. pkt. 2.2.2.

Justitsministeriet finder det mest hensigtsmæssigt, at justitsministeren – i overensstemmelse med våbenlovens systematik i øvrigt – bemyndiges til at fastsætte regler herom administrativt. Dermed kan procedurerne ændres hurtigt og smidigt, hvis f.eks. sikkerhedsmæssige hensyn måtte tilsige dette.

Der henvises til forslaget til våbenlovens § 4 d, stk. 1, i lovforslagets § 1, nr. 2.

2.3.3. Som nævnt i pkt. 2.1.7 kan medlemsstaterne efter bestemmelserne i forordningens artikel 13 begrænse eller forbyde tilgængeliggørelsen, besiddelsen eller brugen af andre udgangsstoffer end dem, der er omfattet af bilag I til forordningen, herunder fastsætte en lavere grænseværdi for koncentrationen af stofferne i bilag I eller indføre en maksimalt tilladt koncentration af stofferne i bilag II.

Der er i vidt omfang sammenfald mellem de stoffer, der er omfattet af bilag I til forordningen, og de stoffer, der er omfattet af bekendtgørelsen om udgangsstoffer om eksplosivstoffer, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 1-8. Således er hydrogenperoxid, salpetersyre, nitromethan, kaliumklorat og kaliumperklorat samt natriumklorat og natriumperklorat omfattet af begge regelsæt.

Forordningen er dog mere vidtgående end bekendtgørelsen i den forstand, at grænsen for, hvor koncentreret stoffet må være, før reglerne om begrænset adgang til stofferne finder anvendelse, er lavere efter forordningen end efter bekendtgørelsen for en del af de nævnte stoffer. Den største forskel gør sig gældende for salpetersyre, hvor grænseværdien for koncentrationen efter forordningen er 3 pct., mens den efter bekendtgørelsen er 30 pct.

Til gengæld omfatter bekendtgørelsen visse stoffer, som ikke er omfattet af bilag I til forordningen. Det drejer sig om svovlsyre, svovl, phosphor og salte af klorat og perklorat, der ikke indeholder kalium og natrium, i kon-

centrationer, der overstiger nærmere angivne grænseværdier, og visse metaltulvere. Det bemærkes, at svovlsyre er omfattet af forordningens bilag II og dermed af reglerne om indberetning i forordningens artikel 9.

Justitsministeriet er af den opfattelse, at bestemmelserne i forordningens artikel 13 bør udnyttes til fortsat at begrænse adgangen til de udgangsstoffer til eksplosivstoffer, som på nuværende tidspunkt reguleres af bekendtgørelsen, men ikke omfattes af forordningens bilag I, således at disse stoffer alene kan gøres tilgængelige for eller indføres, erhverves, besiddes og anvendes af almindelige borgere, hvis borgeren har fået dispensation her til.

Justitsministeriet finder det mest hensigtsmæssigt, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler herom administrativt. Dermed kan reglerne produktmæssige anvendelsesområde ændres hurtigt og smidigt, hvis der viser sig behov herfor.

Justitsministeren foreslås samtidig – i overensstemmelse med forordningen, jf. pkt. 2.1.7 – bemyndiget til at fastsætte, at udgangsstoffer til eksplosivstoffer, der ikke er omfattet af forordningens to bilag, omfattes af bestemmelserne om indberetning af mistænkelige transaktioner, jf. punkt 2.1.5. Justitsministeriet agter at udnytte denne bemyndigelse således, at også de yderligere stoffer, som i Danmark vil være underlagt regler om begrænset adgang, jf. ovenfor, bliver omfattet af bestemmelserne om indberetning.

Der henvises til forslaget til våbenlovens § 4 d, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

2.3.4. Forordningen regulerer ikke spørgsmålet om opbevaring af udgangsstoffer til eksplosivstoffer. Det står således medlemsstaterne frit for at indføre regler om opbevaring.

Af sikkerhedsmæssige årsager finder Justitsministeriet, at de gældende regler om opbevaring af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, jf. punkt 2.2.3, bør videreføres. Det foreslås, at justitsministeren udtrykkeligt bemyndiges hertil.

Der henvises til forslaget til våbenlovens § 4 d, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

2.3.5. Som nævnt i punkt 2.1.6 pålægger forordningen medlemsstaterne at fastsætte nærmere regler om sanktioner for overtrædelse af forordningen.

Justitsministeriet finder, at overtrædelser af forordningens regler om tilgængeliggørelse, indførelse, besiddelse og brug af de stoffer, som er indeholdt i forordningens bilag 1, som udgangspunkt bør straffes med bøde, men at der bør være mulighed for i særligt grove tilfælde at idømme en frihedsstraf.

Overtrædelse af forordningens regler om mærkning, jf. artikel 5, og indberetning af mistænkelige transaktioner, jf. artikel 9, bør derimod efter Justitsministeriets opfattelse alene kunne straffes med bøde.

Det foreslås, at våbenlovens § 10 justeres i overensstemmelser hermed.

Henset til stoffernes karakter, herunder at de ikke i sig selv er eksplosive, er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke behov for at kunne straffe overtrædelser af forordningen efter straffelovens § 192 a.

Det bemærkes i den forbindelse, at hvis stofferne anvendes til fremstilling af eksplosivstoffer uden tilladelse hertil, så er der tillige tale om en overtrædelse af våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 6, som under særdeles skærpende omstændigheder kan straffes efter straffelovens § 192 a.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5 og 6.

3. International handel med våben

3.1. FN's våbenhandelstraktat

3.1.1. FN's Generalforsamling vedtog den 2. april 2013 FN's våbenhandelstraktat (Arms Trade Treaty). Traktaten har til formål at fastsætte fælles standarder for regulering af international handel med konventionelle våben samt at forebygge og bekæmpe ulovlig handel med og spredning af sådanne våben med henblik på at bidrage til fred, sikkerhed og stabilitet og fremme samarbejde, gennemsigtighed og ansvarlighed i international våbenhandel.

Danmark har undertegnet våbenhandelstraktaten den 3. juni 2013, men endnu ikke ratificeret den.

3.1.2. I henhold til traktatens artikel 2, stk. 1, finder traktaten anvendelse på følgende konventionelle våben: kampvogne, pansrede kampkøretøjer, storkalibrede artillerisystemer, kampfly, angrebshelikoptere, krigsskibe, missiler og affyringsmidler hertil samt små og lette våben (håndskydevåben mv.). De kontraherende stater opfordres dog til at anvende traktatens bestemmelser på så bredt et spektrum af konventionelle våben som muligt, jf. artikel 5, stk. 3.

International handel defineres i traktatens artikel 2, stk. 2, som eksport, import, transit, omladning og formidling.

Traktaten finder ikke anvendelse på internationale overførsler af våben, som finder sted på vegne af en kontraherende stat, forudsat at våbnene forbliver statens ejendom, jf. artikel 2, stk. 3.

3.1.3. I henhold til artikel 5 skal de kontraherende stater etablere og fastholde et nationalt kontrolsystem, herunder en national kontrolliste, med henblik på at gennemføre bestemmelserne i traktaten.

De kontraherende stater må ikke tillade international handel med våben nævnt i artikel 2, stk. 1, eller ammunition eller dele hertil, hvis overførslen vil være i strid med den pågældende stats internationale forpligtelser, herunder våbenembargoer, eller hvis den pågældende stat ved, at våbnene vil blive brugt til krigsforbrydelser, jf. artikel 6.

3.1.4. Det følger af artikel 3, 4 og 7, at de kontraherende stater skal føre kontrol med *udførsel* af de typer af våben, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, samt ammunition og dele hertil. Kravet i artikel 4 om kontrol med eksport af våbendele gælder dog kun, hvis eksporten er af en sådan karakter, at den giver mulighed for at samle våben nævnt i artikel 2, stk. 1.

Inden der meddeles tilladelse til udførsel, skal der i henhold til artikel 7, stk. 1, foretages en vurdering af, om der er risiko for, at våbnene mv. vil medvirke til at underminere fred og sikkerhed eller vil blive anvendt til krænkelse af menneskerettighederne, terrorisme eller grænseoverskridende organiseret kriminalitet. Hvis der er en overvejende risiko herfor, skal udførselstilladelse afslås, jf. artikel 7, stk. 3.

Den eksporterende stat skal efter anmodning meddele import-, transit- og omladningsstaten passende oplysninger om udførselstilladelsen, jf. artikel 7, stk. 3.

3.1.5. For så vidt angår *import* af våben skal de kontraherende stater efter artikel 8, stk. 1, tage de skridt, som er nødvendige for efter anmodning at kunne give den eksporterende stat relevant information til brug for eksportvurderingen efter artikel 7.

Efter artikel 8, stk. 2, skal de kontraherende stater endvidere, hvis det er nødvendigt, tage skridt, der gør det muligt, om nødvendigt, at regulere import af de våben, der er nævnt i artikel 2, stk. 1. Sådan regulering kan omfatte importsystemer.

De kontraherende stater skal ligeledes tage passende skridt til, om nødvendigt og muligt, at regulere *transit* og *omladning*, der foregår under deres jurisdiktion, jf. artikel 9.

Efter artikel 10 skal de kontraherende stater i overensstemmelse med national ret tage skridt til at regulere *formidling*, der foregår under deres jurisdiktion. Sådanne skridt kan omfatte en pligt for våbenformidlere til at lade sig registrere eller til at indhente skriftlig tilladelse, inden de foretager formidling.

Endvidere skal de kontraherende stater modvirke omdirigering af de i artikel 2, stk. 1, nævnte våben, blandt andet ved informationsudveksling, jf. artikel 11.

3.1.8. Herudover indeholder traktaten blandt andet regler om opbevaring af oplysninger om udstedte våbeneksporttilladelser i mindst 10 år, jf. artikel 12, om de kontraherende staters pligt til at tage passende skridt til håndhævelse af de nationale regler, som implementerer traktaten, jf. artikel 14, og om internationalt samarbejde og international bistand, jf. artikel 15 og 16.

3.1.9. Traktaten træder i kraft 90 dage efter den dato, hvor den er ratificeret, accepteret, eller godkendt af 50 lande, jf. artikel 22.

Efter artikel 26 vil traktaten ikke påvirke de kontraherende staters forpligtelser i forhold til eksisterende eller kommende internationale aftaler, så længe disse forpligtelser er forenelige med traktaten.

3.2. Gældende dansk ret

3.2.1. Efter våbenlovens § 6, stk. 1, er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren, eller den ministeren bemyndiger dertil, i hvert enkelt tilfælde at *udføre* de våben mv., som er oplistet i § 6, stk. 1, nr. 1-8, herunder våben, ammunition, krigsmateriel og dele hertil samt eksplosivstoffer. Jagtvåben og ammunition hertil er dog undtaget. Ifølge lovforarbejderne omfatter våbenlovens § 6, stk. 1, alle de våben mv., der er opført på EU's fælles liste over militært udstyr, der skal underkastes eksportkontrol, jf. pkt. 3.4 og 3.5 i lovforslag nr. L 133 fremsat den 30. marts 2005. EU's fælles liste over militært udstyr ajourføres løbende og er senest vedtaget af Rådets den 11. marts 2013 (2013/C 90/01).

Ansøgning om tilladelse til udførsel af våben mv. indgives som udgangspunkt til Justitsministeriet. Politiet meddeler dog tilladelse til udførsel af visse typer våben. Ansøgninger, der behandles i Justitsministeriet, forelægges i relevant omfang for Udenrigsministeriet, som bl.a. vurderer ansøgningerne i lyset af den danske politik vedrørende våbeneksport og påser overholdelsen af EU's fælles holdning af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr (2008/9447FUSP).

Ved udførsel af våben mv. til EU- og EØS-lande anvendes særlige typer af tilladelser, jf. våbenlovens § 6, stk. 5, og våbenbekendtgørelsens §§ 30 a - 30 c, som implementerer Europaparlamentets og Rådets direktiv nr. 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet.

Justitsministeren kan efter våbenlovens § 6, stk. 9, udstede forbud mod, at der udføres våben og ammunition af enhver art. Denne bemyndigelse er udnyttet ved våbenbekendtgørelsens § 28 til at bestemme, at udførsel af våben og ammunition af enhver art, herunder jagtvåben og ammunition hertil, kræver tilladelse. Som en undtagelse herfra indeholder bekendtgørelsens §§ 29 og 30 regler om forenklede procedurer hos toldmyndighederne i visse tilfælde af genudførsel efter midlertidig indførsel og midlertidig udførsel af jagt- og konkurrencevåben til lande uden for EU. Disse regler er for tiden under revision med henblik på at bringe dem i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012, som finder anvendelse fra den 30. september 2013.

Til opfyldelse af Rådets direktiv nr. 477/91/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben fastlægger bekendtgørelse nr. 972 af 9. december 1992 om erhvervelse, besiddelse og transport af skydevåben for personer bosiddende i et EF-land med senere ændringer regler om det europæiske våbenpas. Et sådant pas giver under visse betingelser indehaveren adgang til uden særskilt tilladelse at transportere og besidde skydevåben under rejse i to eller flere medlemsstater med henblik på deltagelse i jagt- eller konkurrenceskydning.

3.2.3. De danske regler om *indførsel* af våben mv. fremgår af våbenlovens § 1, stk. 1. Bestemmelsens nr. 1-10 oplister de produkter, der kræver indførselstilladelse, herunder skydevåben og visse dele hertil, ammunition, håndgranater, bomber, miner og eksplosivstoffer. Bestemmelsen har ikke det samme anvendelsesområde som våbenlovens § 6, stk. 1, og omfatter således f.eks. ikke krigsmateriel i form af militære køretøjer, skibe og fly eller dele hertil, men kun de skydevåben, bomber og lignende, som måtte høre hertil.

3.2.4. *Transit* af våben mv. gennem Danmark udgør – uanset om våbnene *omlades* eller ej – efter våbenloven en indførsel efterfulgt af en udførsel og kræver derfor tilladelse i samme omfang som indførsel og udførsel, jf. ovenfor.

3.2.5. *Våbenformidling* er i dansk ret reguleret i våbenlovens § 7 b. Efter denne bestemmelse er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, som mellemmand at forhandle eller arrangere transaktioner, som indebærer overførsler af de i § 6, stk. 1, nævnte våben mv. mellem lande uden for EU. Det er endvidere forbudt at købe eller sælge disse våben mv. som led i en overførsel mellem lande uden for EU eller i øvrigt arrangere en sådan overførsel som ejer af de nævnte våben. Forbuddet gælder ikke handlinger, som foretages i et andet EU-land, eller handlinger, som foretages uden for EU af personer med fast bopæl i udlandet. § 7 b implementerer EU's fælles holdning af 23. juni 2003 om våbenmæglervirksomhed (2003/468/FUSP).

3.2.6. Det fremgår af våbenlovens § 8, stk. 2, 1. pkt., at forbuddet mod udførsel af våben i § 6, stk. 1, ikke gælder for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse. Ifølge forarbejderne til bestemmelsen medfører dette, at der ikke skal indhentes tilladelse til udførsel af udrustning eller materiel, der udføres eller genudføres af danske eller udenlandske NATO-styrker, eller når udrustning og materiel sendes

særskilt til brug for disse. Tilsvarende gælder i relation til Partnerskab for Fred samt OSCE- og FN-opgaver. Der henvises til pkt. 2.11.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 130 fremsat den 3. december 1998.

§ 6, stk. 1, gælder heller ikke militære myndigheders midlertidige udførsel af udrustning og materiel med henblik på reparation og vedligeholdelse, jf. § 8, stk. 2, 2. pkt.

Politiet er generelt undtaget fra forbuddet mod udførsel af våben mv. uden tilladelse i våbenlovens § 6, stk. 1, jf. våbenlovens § 9, stk. 1.

Endvidere er militære myndigheder og politiet generelt undtaget fra forbuddet mod indførsel af våben mv. uden tilladelse i våbenlovens § 1, stk. 1. Der henvises til våbenlovens § 8, stk. 1, og § 9, stk. 1.

3.3 Justitsministeriet overvejelser

3.3.1. Som det fremgår af pkt. 3.2, bygger de danske regler om udførsel og formidling af våben mv. i vidt omfang på EU-regler.

Da FN's våbenhandelstraktat vedrører forhold, der falder ind under EU's enekompetence, har Rådet ved afgørelse af 22. maj 2013 bemyndiget medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at underskrive traktaten. Det fremgår af Kommissionens begrundelse for forslaget til afgørelsen (KOM(2013) 273 endelig), at der blev foretaget en detaljeret analyse i overensstemmelse med Rådets forhandlingsdirektiver, og at det blev konkluderet, at bestemmelserne i våbenhandelstraktaten (artikel 6, 7, 9 og 26) sikrer, at våbenhandelstraktaten er i overensstemmelse med EU-retten. Kommissionen anfører endvidere, at alle potentielle problemer vedrørende foreneligheden vil kunne behandles ved hjælp af artikel 26, stk. 1, som foreskriver, at gennemførelsen af traktaten ikke berører de forpligtelser, der er indgået af de deltagende stater med hensyn til eksisterende eller fremtidige internationale aftaler, som de er parter i, hvis forpligtelserne er forenelige med traktaten.

3.3.2. Det er Justitsministeriets opfattelse, at også dansk ret – bortset fra våbenlovens §§ 8 og 9, jf. nedenfor – er i overensstemmelse med FN's våbenhandelstraktat. Justitsministeriet finder således, at kontrollen med og reguleringen af såvel udførsel og indførsel (herunder i forbindelse med transit af og omladning i Danmark) som formidling af våben mv. lever op til kravene i traktaten.

Det bemærkes i den forbindelse, at reglerne om importkontrol i våbenlovens § 1, stk. 1, kun delvis dækker de produkter, som er omfattet af våbenhandelstraktatens artikel 2, stk. 1. Traktatens artikel 8, stk. 2, forpligter imidlertid alene de kontraherende stater til at tage skridt, der gør det muligt om nødvendigt at regulere import af de våben, der er nævnt i artikel 2, stk. 1. Det er Justitsministeriets opfattelse, at de gældende danske regler, hvorefter de i våbenlovens § 1, stk. 1, oplistede produkter som f.eks. skydevåben, ammunition og bomber kræver importtilladelse, er en tilstrækkelig og hensigtsmæssig regulering af området og dermed i overensstemmelse med kravene i våbenhandelstraktaten.

3.3.3. Det følger af våbenhandelstraktatens artikel 3, 4 og 7, jf. artikel 2, stk. 2, at også statslige udførsler af våben mv. skal kontrolleres i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten, medmindre de udførte våben mv. forbliver statens ejendom.

Som det fremgår af pkt. 3.2.5, er militære styrker og militært personel undtaget fra eksportkontrolordningen i våbenlovens § 6, stk. 1, hvis de udfører våben mv. som led i tjenesteudøvelsen, jf. våbenlovens § 8, stk. 2, 1. pkt., mens politiet generelt er undtaget herfra, jf. § 9, stk. 1, 2. pkt. Det er i den forbindelse ikke en betingelse, at de pågældende våben mv. forbliver statens ejendom.

Med henblik på at sikre overensstemmelse mellem dansk ret og våbenhandelstraktaten foreslås det derfor, at det tilføjes i lovteksten, at undtagelse fra våbenlovens § 6, stk. 1, forudsætter, at de udførte våben mv. forbliver statens ejendom.

Som det fremgår af pkt. 3.2.5, omfatter den gældende undtagelsesbestemmelser i § 8, stk. 2, 1. pkt., ikke kun danske, men i visse tilfælde også udenlandske militære styrker. Den foreslåede tillægsbetingelse om, at de pågældende våben mv. skal forblive statens ejendom, ændrer ikke herved. Hvis f.eks. en svensk NATO-styrke udfører sine egne våben mv. fra Danmark, skal tillægsbetingelsen forstås således, at de pågældende våben mv. skal forblive den svenske stats ejendom. Det samme gælder, hvis f.eks. svensk politi udfører egne våben fra Danmark i forbindelse med fredsbevarende missioner i udlandet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3-5.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget tilpasser dansk ret til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslaget har været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Affald Danmark, Agro Danmark, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Akzo Nobel, Aldi Holding A/S, Alttox, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Batteriforeningen, Brancheforeningen for Forbrugerelektronik, Brancheforeningen for Lim og Fugemasser, Brancheforeningen for sæbe, parfume og teknisk/kemiske artikler, Bureau Veritas HSE Danmark, Coop Danmark, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Vaabenhandlerforening, Danmarks Farve- og Limindustri, Danmarks Motor Union, Danmarks Rederiforening, Dansk Akvakultur, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automobil Sports Union, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Malermestre, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Firmaidrætsforbund, Dansk Gartneri, Dansk Kompetencecenter for Affald (DAKO-FA), Danske Speditører, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Skibsmæglerforening, Dansk Skytte Union, Dansk Supermarked,

Dansk Transport og Logistik, Dansk Varefakta Nævn, Datatilsynet, De Danske Skytteforeninger, Den Danske Dommerforening, De Samvirkende Købmænd, Det Kriminalpræventive Råd, Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, DHI, DI - Organisationen for erhvervslivet, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsflyvningens Sammenlutning, Fagligt Fælles Forbund 3F, Forbrugerrådet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Offentlige Beredskabschefer, Fyrværkeriforeningen, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Ingeniørforeningen i Danmark, Institut for Menneskerettigheder, Kommunekemi, Kommunernes Landsforening, Kongelig Dansk Aeroklub, Landbrug & Fødevarer, Landbrugsrådet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Legetøjsfabrikanterne i Danmark, Lif (Lægemiddelindustrien), Matas A/S, Modelflyvning Danmark, Nordisk Våbenforum, PET, Politidirektørforeningen, Politiforbundet i Danmark, Procesindustriens Arbejdsgiverforening, Rederiforeningen af 2010, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Præsidenterne for samtlige byretter, Præsidenten for Sø- og Handelsretten, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, The Nordic Association of Toy Manufacturers og Vaabenhistorisk Selskab.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget tilpasser dansk ret til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 98/2013 af 15. januar 2013.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2 (våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 3, og § 4 d)

Med de foreslåede bestemmelser udgår bemyndigelsen af justitsministeren til at udstede regler om forbud mod udgangsstoffer til eksplosivstoffer (stoffer, der kan anvendes til fremstilling af eksplosivstoffer) af våbenlovens § 4.

I stedet indføres der med forslaget til våbenlovens § 4 d nye bemyndigelsesbestemmelser, som er tilpasset de muligheder, som forordningen om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer giver EU-medlemsstaterne for at fastsætte nationale regler, der modificerer og supplerer bestemmelserne i forordningen.

Efter forslaget til § 4 d, stk. 1, kan Justitsministeren fastsætte regler om en licensordning som nævnt i artikel 4, stk. 2, i forordningen.

Justitsministeriet agter at udnytte bemyndigelsen til at indføre en licensordning, som giver mulighed for i særlige tilfælde at få dispensation fra forbuddet i forordningens artikel 4, stk. 1, mod, at udgangsstoffer til eksplosivstoffer omfattet af forordningens bilag 1 gøres tilgængelige for eller indføres, besiddes eller bruges af almindelige borgere.

Efter forslaget til § 4 d, stk. 2, 1. pkt., kan justitsministeren fastsætte regler, der begrænser eller forbyder tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, som ikke er omfattet af bilag I til den forordning, der er nævnt i stk. 1, og dermed af forbuddet i forordningens artikel 4, stk. 1.

Justitsministeriet agter at udnytte bemyndigelsen til fortsat at begrænse adgangen til de udgangsstoffer til eksplosivstoffer, som i dag er reguleret i bekendtgørelsen om udgangsstoffer til eksplosivstoffer, men som ikke er omfattet af forordningens bilag 1, således at disse stoffer alene kan gøres tilgængelige for og indføres, erhverves, besiddes og anvendes af almindelige borgere, hvis borgeren af politiet har fået dispensation hertil.

Efter forslaget til § 4 d, stk. 2, 2. pkt., kan justitsministeren fastsætte regler, hvorefter udgangsstoffer til eksplosivstoffer, der ikke er omfattet af bi-

lag I og II til forordningen, omfattes af bestemmelserne om indberetning af mistænkelige transaktioner, bortkomst og tyveri i forordningens artikel 9.

Justitsministeriet agter at udnytte bemyndigelsen til at bestemme, at de eksplosivstoffer, som efter regler udstedt i henhold til § 4 d, stk. 2, bliver omfattet af et forbud mod tilgængeliggørelse for almindelige borgere mv., også bliver omfattet af de nævnte bestemmelser i forordningen om indberetning af mistænkelige transaktioner mv.

Efter forslaget til § 4 d, stk. 3, kan justitsministeren fastsætte regler om opbevaring af udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

Justitsministeriet agter at udnytte bemyndigelsen til at videreføre de gældende regler om opbevaring i § 4 i bekendtgørelsen om udgangsstoffer til eksplosivstoffer således, at de kommer til at gælde for samtlige stoffer, som efter forordningens artikel 4, stk.1, eller i henhold til regler udstedt med hjemmel i § 4 d, stk. 2, 1. pkt., som udgangspunkt vil være forbudt for almindelige borgere.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.3.1 - 2.3.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 3 og nr. 4 (våbenlovens § 8, stk. 2, 1. og 3. pkt.)

Med de foreslåede ændringer videreføres den gældende ordning om, at våbenlovens § 6, stk. 1, ikke gælder for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse. Dog tilføjes der en ny betingelse om, at de våben mv., som udføres, skal forblive statens ejendom.

Hvis et våben, der udføres af militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse, skal sælges eller foræres til f.eks. forsvarsmyndigheder i et andet land, finder våbenlovens § 6, stk. 1, således anvendelse med den konsekvens, at udførslen først må foretages efter, at Justitsministeriet har meddelt tilladelse hertil.

Den foreslåede tillægsbetingelse om, at de pågældende våben skal forblive statens ejendom, gælder også for udenlandske militære styrker omfattet af den gældende undtagelsesbestemmelse i § 8, stk. 2, 1. pkt. Hvis f.eks. en svensk NATO-styrke som led i tjenesteudøvelsen ønsker at udføre sine egne våben mv. fra Danmark, kan dette kun ske uden tilladelse fra Justitsministeriet, hvis våbnene mv. forbliver den svenske stats ejendom.

Lovforslaget ændrer ikke på den gældende ordning om, at våbenlovens § 7 a ikke gælder for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse, jf. forslaget til § 8, stk. 2, 3. pkt. Der henvises om denne ordning til pkt. 3.4 i lovforslag nr. L 158 fremsat den 4. februar 2004.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (våbenlovens § 9, stk. 1, 2. og 3. pkt.)

Med de foreslåede ændringer videreføres den gældende ordning om, at våbenlovens § 6, stk. 1, ikke gælder for politiet. Dog tilføjes der en ny betingelse om, at de våben mv., som udføres, skal forblive statens ejendom.

Hvis et våben, der udføres af politiet, skal sælges eller foræres til f.eks. politiet i et andet land, finder våbenlovens § 6, stk. 1, således anvendelse med den konsekvens, at udførslen først må foretages efter, at Justitsministeriet har meddelt tilladelse hertil.

Hvis f.eks. svensk politi udfører egne våben fra Danmark i forbindelse med fredsbevarende missioner i udlandet, og den svenske stat i den forbindelse bevarer ejendomsretten til våbnene, finder våbenlovens § 6, stk. 1, derimod ikke anvendelse, og udførslen kan foretages uden indhentelse af tilladelse.

Der er med forslaget ikke lagt op til en ændring af undtagelserne af politiet fra våbenlovens § 1 og § 7 a. Der henvises om disse undtagelser til pkt. 2.11.3 i lovforslag nr. L 130 fremsat den 3. december 1998 og pkt. 3.4 i lovforslag nr. L 158 fremsat 4. februar 2004

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (våbenlovens § 10, stk. 1)

Forslaget indebærer, at den personkreds, der i forordningen er defineret som almindelige borgere, som overtræder artikel 4, stk. 1 og – i tilfælde af indførsel – stk. 6, i forordningen om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer ved at indføre, erhverve, besidde eller bruge stoffer omfattet af bilag 1 til forordningen uden at have indhentet dispensation (licens) hertil efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestem-

melse i våbenlovens § 4 d, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, straffes med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år.

Det samme gælder den, der overtræder forordningens artikel 7 ved at gøre stoffer omfattet af bilag 1 til forordningen tilgængelig for en almindelig borger uden at stille krav om forevisning af en sådan dispensation.

Det forudsættes, at de nævnte overtrædelser normalt straffes med bøde, men at der i særligt grove tilfælde kan idømmes en fængselsstraf.

Til nr. 7 (våbenlovens § 10, stk. 3)

Forslaget indebærer, at den, som overtræder artikel 5 i forordningen om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer ved at gøre stoffer omfattet af forordningens bilag 1 tilgængelig for en almindelig borger uden at sikre, at emballagen er forsynet med en passende mærkning om, at almindelige borgeres erhvervelse, besiddelse og brug af det pågældende stof er omfattet af en begrænsning, jf. artikel 4, stk. 1, 2 og 3, straffes med bøde.

Det samme gælder den, der overtræder forordningens artikel 9, stk. 1, 3 eller 4, ved ikke at indberette mistænkelige transaktioner med eller væsentlig bortkomst eller tyveri af stoffer omfattet af bilag I eller II til forordningen eller stoffer, som efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i våbenlovens § 4 d, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, er omfattet af bestemmelserne i artikel 9.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.3.5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Bestemmelsen fastlægger lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Bestemmelserne vedrørende FN's våbenhandelstraktat træder i kraft den 1. december 2013.

De øvrige bestemmelser, som vedrører forordningen om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, træder i kraft den 2. september 2014, fra hvilken dato forordningen finder anvendelse.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1005 af 22. oktober 2012 som ændret ved lov nr. 431 af 1. maj 2013, foretages følgende ændringer:

§ 4. ...

Stk. 2. Justitsministeren kan udstede regler om forbud mod at indføre, ved overdragelse at erhverve, at besidde, at bære eller anvende, at overdrage eller at overlade andre besiddelsen af:

1) ...

3) Stoffer, der kan anvendes til fremstilling af de eksplosivstoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1, eller til indfyldning i de i § 1, stk. 1, nr. 5 nævnte genstande.

1. § 4, *stk. 2, litra 3*, affattes således:

”3) Stoffer, der kan anvendes til indfyldning i de i § 1, stk. 1, nr. 5, nævnte genstande.”

2. Efter § 4 c indsættes:

”§ 4 d. Justitsministeren kan fastsætte regler om en licensordning og en registreringsordning som nævnt i artikel 4, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler, der begrænser eller forbyder tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen af udgangsstof-

fer til eksplosivstoffer, som ikke er omfattet af bilag I til den forordning, der er nævnt i stk. 1. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler, hvorefter udgangsstoffer til eksplosivstoffer, der ikke er omfattet af bilag I og II til forordningen, omfattes af bestemmelserne om indberetning af mistænkelige transaktioner i forordningens artikel 9.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om opbevaring af udgangsstoffer til eksplosivstoffer.”

§ 8. ...

Stk. 2. § 6, stk. 1, og § 7 a gælder ikke for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse.

3. § 8, *stk. 2, 1. pkt.*, affattes således:

”§ 6, stk. 1, gælder ikke for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse, forudsat at de våben mv., som udføres, forbliver statens ejendom.”

4. I § 8, *stk. 2*, indsættes som 3. *pkt.*:

”§ 7 a gælder ikke for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse.”

§ 9. § 2, stk. 1 og 4, og § 4 gælder ikke for civile statsmyndigheder.

§ 1, § 6, stk. 1, og § 7 a gælder endvidere ikke for politiet. Kommunale myndigheder skal ikke søge om tilladelse for så vidt angår indkøb og benyttelse af de eksplosivstoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1, til anvendelse ved vejarbejder og lignende.

5. § 9, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

”§ 1 og § 7 a gælder endvidere ikke for politiet. § 6, stk. 1, gælder heller ikke for politiet, forudsat at de våben mv., som udføres, forbliver statens ejendom.

§ 10. Med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år straffes den, der overtræder §§ 1-2 a, 2 c, 2 d, 3 a og 3 b, § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, § 7, § 7 b, stk. 1, og § 7 c, stk. 1. På samme måde straffes den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed overtræder § 2, stk. 4, og § 7 a, stk. 2.

Stk. 2. Overtrædelse af § 4, stk. 1, straffes med bøde, under skærpende omstændigheder dog med fængsel indtil 2 år.

Stk. 3. I forskrifter, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

6. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres ”og artikel 4, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012” til: ”artikel 4, stk. 1, i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012 og artikel 4, stk. 1, 6 og 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer”.

7. I § 10 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”*Stk. 3.* Overtrædelse af artikel 4, stk. 1, 6 og 7, artikel 5 samt artikel 9, stk. 1, 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer straffes med bøde.”

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. december 2013, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 1-2 og 5 træder i kraft den 2. september 2014.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.